

Resoluties
Uitgebreid Congres
17/03/2003

A. TEWERKSTELLING EN ARBEIDSVOORWAARDEN

I. Tewerkstellingsbeleid

1. Delocalisaties

Het Europees en Belgisch juridisch kader moet strikter worden teneinde de strijd tegen de gedeeltelijke of volledige delocalisaties van ondernemingen aan te gaan. De ACLVB eist de goedkeuring van maatregelen die ook daadwerkelijk afschrikken, zoals onder andere de contractualisering van de economische hulp.

Een consequente en niet-discriminatoire toepassing van de socio-economische spelregels is primordiaal, zowel op mondiaal als op Europees vlak, doch ook op federaal vlak.

2. Atypische arbeidsvormen

De ACLVB benadrukt opnieuw zijn voorkeur voor het contract van onbepaalde duur. De toegang tot atypische arbeidscontracten moet het resultaat zijn van individuele keuzes en mag geenszins leiden tot uitsluiting en/of discriminatie van bepaalde categorieën (kandidaat-) werknemers op de arbeidsmarkt. De Liberale Vakbond eist een kwalitatieve verbetering van deze tewerkstellingsvormen. Bovendien moet er steeds over gewaakt worden dat deze atypische arbeidscontracten geen vaste tewerkstelling verdringen. Oneigenlijk gebruik van interimarbeid kan niet.

3. Strijd tegen discriminaties

3.1. Discriminatie bij aanwerving

De ACLVB is van mening dat de sociale partners zich ten volle moeten inzetten om de strijd tegen elk soort van discriminatie aan te gaan, en meer in het bijzonder de discriminatie bij aanwerving.

3.2. Functieclassificatie

De ACLVB eist dat elke functieclassificatie seksneutraal gebeurt en iedere discriminatie uitsluit.

3.3. Vastgelegde quota's

De ACLVB verzet zich tegen het bepalen van “vastgelegde quota's” bij aanwervingen. Zij geeft de voorkeur aan een open en dynamische aanpak waarbij ten volle rekening wordt gehouden met de individuele bekwaamheden van de kandidaten, ongeacht hun afkomst en/of leeftijd. De ondernemingen moeten een afspiegeling zijn van de maatschappij waarin ze zich bevinden. De ACLVB is zich bewust van het belang van een pedagogische aanpak en is dus vragende partij voor concrete sensibiliseringsacties en vorming voor de werkgevers en werknemers. De ACLVB zal nauwlettend toezien op een actieve deelname van vrouwen aan de verschillende niveaus van de sociale dialoog.

3.4. Vorming

De ACLVB meent dat een actief beleid voor sociale en professionele integratie samenhangt met het verwerven van een aangepaste kennis, onder meer voor wat betreft de taal. De vormingsinitiatieven moeten nog worden verhoogd.

4. Stress

De weerslag van de collectieve arbeidsovereenkomst nr. 72 blijft tot op heden ver beneden de verwachtingen. De ACLVB eist een verhoging van de strijd tegen stress in alle ondernemingen.

5. Ethisch ondernemen moet worden aangemoedigd.

6. Intimidatie

De ACLVB blijft heel oplettend inzake deze problematiek en vraagt zo snel mogelijk om een eerste evaluatie van de reglementering.

II. Arbeiders / Bedienden

7.1. Tewerkstellingszekerheid

De ACLVB wil dat er daadwerkelijk werk wordt gemaakt van de toenadering tussen de statuten van arbeiders en bedienden, waarbij de geldende verworvenheden worden gewaarborgd. De aanpassingen moeten een verbetering van de tewerkstellingszekerheid en arbeidsvoorwaarden voor alle werknemers teweegbrengen.

7.2. Sociale partners

De ACLVB is van mening dat de opties en de kalender voor de uitvoering van de toenadering van beide statuten tot de bevoegdheid van de sociale partners moet blijven behoren. Het door de overheid ter beschikking stellen van specifieke middelen zou evenwel bepaalde aspecten van de hervormingen moeten vergemakkelijken.

III. Combinatie arbeid/gezin

8.1. Tijdskrediet toegankelijker maken

Het tijdskrediet is een nuttig instrument bij de combinatie arbeid/gezin. De ACLVB eist dat het systeem wordt aangepast teneinde het toegankelijker te maken voor de oudere werknemers en in geval van bijzondere gebeurtenissen. De procentuele toegangsdrempel en de duurtijd van het tijdskrediet dienen opgetrokken te worden. Tijdskrediet moet mogelijk zijn voor alle werknemers en mensen die tijdskrediet vragen moeten verder worden beschermd. De uitsluiting van bepaalde categorieën van werknemers moet worden opgeheven. De werknemers van ondernemingen met minder dan 10 werknemers moeten dezelfde rechten krijgen.

8.2 Arbeidslast

Het nemen van een tijdskrediet mag niet betekenen dat de arbeidslast van deze die er niet van genieten toeneemt. De ACLVB eist dat het tewerkstellingsbeleid van de ondernemingen daadwerkelijk rekening houdt met de aan het tijdskrediet gebonden organisatorische imperatieven door de nodige aanwervingen te doen.

IV. Eindeloopbaan

9.1. Uitdaging

De eindeloopbaanproblematiek is een zeer belangrijke uitdaging, zowel voor de hele maatschappij als voor elk individu afzonderlijk.

9.2. Tewerkstellingsgraad van oudere werknemers

De ACLVB eist dat het debat over de tewerkstellingsgraad van de oudere werknemers rekening houdt met de realiteiten inzake de productiviteitsniveaus, de arbeidslast en de arbeidsstelsels.

9.3. Brugpensioen

De brugpensioenstelsels zijn aangepast aan de sectorale specificiteiten en voldoen aan een reële nood. De ACLVB verzet zich met klem tegen hun ontmanteling. De ACLVB verwerpt elke discriminatie van toekomstige bruggepensioneerden t.o.v. de huidige alsmede elke poging tot zelffinanciering.

9.4. Loopbaan

De Liberale Vakbond meent dat de beslissing om de beroepsloopbaan te vertragen of te verlengen de individuele keuzes van de oudere werknemers moet respecteren.

B. ECONOMISCH LUIK

Op nationaal vlak eist de ACLVB:

1. Een verlaging van de belasting op arbeid in het kader van de manoeuvreerruimte op budgettair vlak en/of door alternatieve financiering. Deze mag echter niet voortvloeien uit een vermindering van sociale voordelen. Integendeel, het tegenovergestelde moet de doelstelling zijn.
2. Dat de besparingen door vermindering van de arbeidskosten opnieuw worden geïnvesteerd in de onderneming om zo in de eerste plaats de tewerkstelling te bevorderen.
3. Vrije loonvorming binnen het onderhandelingskader van de sociale partners. Er moet bijzondere aandacht worden besteed aan de laagste lonen om die zo te herwaarderen. Iedere vorm van opgelegde loonnorm dient afgeschaft te worden. De indicatieve loonnorm moet zich beperken tot statistische informatie met betrekking tot wat terzake gebeurt in de buurlanden.
De afschaffing van de automatische indexering van lonen en sociale uitkeringen blijft onbespreekbaar.

Op Europees vlak eist de ACLVB:

4. Arbeidsintensieve groei door een betere coördinatie van het economisch beleid. Het nastreven van de prijsstabiliteit door de Europese Centrale Bank en het halen van de begrotingsnorm opgelegd door het stabiliteitspact mogen niet losstaan van de andere domeinen van het socio-economisch beleid.
5. De Europese sociale dialoog moet een belangrijk element worden in het nastreven van economische groei en sociale vooruitgang. De sociale partners moeten samen met de monetaire en budgettaire beleidsverantwoordelijken kunnen zoeken naar een optimale policy-mix.
6. Fiscale harmonisering binnen de verruimde Europese eenheidsmarkt teneinde de ontwikkeling van een sociaal Europa te bevorderen en concurrentievervalsing tegen te gaan.
De Europese Commissie moet strikt toezien op de mate waarin de Europese wetgeving op het terrein van toepassing en afdwingbaar is.
7. De ACLVB eist de aanpassing van de richtlijn met betrekking tot de Europese ondernemingsraad. Zijn bevoegdheden dienen uitgebreid met het oog op volledige informatie en versterking van zijn rol.
8. De coördinerende rol van Europa inzake milieunormen moet worden opgevoerd.

Op internationaal niveau pleit de ACLVB:

9. voor een marktcorrectie ten behoeve van de elementaire behoeften van de bevolking door de verplichting van universele dienstverlening op te leggen aan alle ondernemingen die diensten van algemeen belang aanbieden.
10. De IAO moet een actieve rol spelen in de werking van de WHO teneinde de mondialisering een sociale basis te geven.
11. Het tot stand brengen van billijke economische en sociale verhoudingen tussen de westerse landen en de ontwikkelingslanden.

C. SOCIALE ZEKERHEID

1. Een structureel tweepijlersysteem

Het recht op sociale zekerheid is een individueel recht gebaseerd op een zo breed mogelijke solidariteit. Teneinde dat recht voor de ganse bevolking maar met respect voor de eigenheid van de groep van de werknemers naar de toekomst toe veilig te stellen wenst de ACLVB tot een andere structuur van onze sociale zekerheid te komen:

- voor de aanvullende inkomens (kinderbijslagen en gezondheidszorgen) dient een veralgemeende solidariteit te worden ingesteld. Een adequate alternatieve financiering moet daartoe de financiële onderbouw verzekeren.
- voor de vervangingsinkomens het behoud van een beroepsgebonden solidariteit.

2. Welvaartsvastheid van de uitkeringen

De liberale vakbond eist dat de doeltreffendheid van de sociale bescherming verzekerd wordt door een jaarlijkse aanpassing van de sociale zekerheidsuitkeringen aan de evolutie van de lonen.

Bovendien eist de ACLVB een inhaaloperatie en extra verbeteringen voor de meest kwetsbare groepen in onze samenleving die riskeren aan de onderkant van de armoedegrens terecht te komen.

3. Versterking van het verzekeringsprincipe

Solidariteit is en blijft het basisfundament waarop onze sociale zekerheid gebouwd is. Maar het verzekeringsbeginsel mag niet worden verlaten.

Een periodieke aanpassing van de maxima en van de plafonds waarop de uitkeringen berekend worden is noodzakelijk opdat de sociale zekerheid niet herleid zou worden tot een stelsel van basisallocaties.

In het stelsel van de werkloosheidsverzekering dient het uitkeringsplafond voor de eerste zes maanden werkloosheid fors te worden verhoogd. Voor de werknemers die het slachtoffer worden van een faillissement of sluiting dient deze periode verlengd te worden.

4. Versterking van het Europees sociaal model

Het risico op sociale dumping of -shopping, dat met de uitbreiding in 2004 aan realiteit wint, doet de ACLVB heel krachtadig opkomen voor een sociaal Europa waar daadwerkelijk aangestuurd wordt op een sociale sokkel waarbij minimumnormen worden opgelegd aan de lidstaten.

5. Geen uitholling van de pensioenen

De ACLVB eist waarborgen voor een consequent beleid ter vrijwaring van de wettelijke pensioenen. Daarnaast moet er ruimte zijn voor een verdere uitbouw van een tweede, aanvullende pensioenpijler. Dit mag evenwel niet gebeuren ten koste van een zo breed mogelijke solidariteit tussen alle werknemers.

6. Gezondheidszorgen

De ACLVB pleit meer dan ooit voor:

- een betaalbare, toegankelijke en kwaliteitsvolle gezondheidszorg;
- een verdere responsabilisering van alle actoren;
- de instelling , naar analogie met het zilverfonds voor de pensioenen, van een gezondheidsfonds teneinde de gevolgen van de vergrijzing van onze bevolking op te vangen.